

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.451 van 6 februari 1997
in de zaak A. 71.826/VII-14.831.**

In zake : 1. Edward DZIATKOWIAK,
2. Anna BEMELMANS,
3. Theodoor MAES,
4. Betty RAMPELBERG,
5. Guido DE GELISSEN,
6. Marie-Thérèse CUPPENS,
7. Nicole WOUTERS,
8. Marie-Yolanda WOUTERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. GEURTS,
kantoor houdende te LANAKEN,
Koning Albertlaan 73

tegen :

1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente MAASMECHELEN,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

tussenkomen partij :

de n.v. DE MAASLANDSE MARKT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Edward DZIATKOWIAK, Anna BEMELMANS, Theodoor MAES, Betty RAMPELBERG, Guido DE GELISSEN, Marie-Thérèse CUPPENS, Nicole WOUTERS en Marie-Yolanda WOUTERS op 28 oktober 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen van 8 januari 1996 waarbij aan de n.v. DE MAASLANDSE MARKT, Dokter Haubenlaan 87 te 3630 Maasmechelen, vergunning verleend wordt voor de exploitatie van een ruimte bestemd voor het houden van

markten en kienavonden en van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 29 augustus 1996, waarbij het beroep van verzoekers tegen voornoemde beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet wordt ingewilligd en dat besluit wordt bevestigd met dien verstande dat de vergunning wordt verleend voor een termijn van 3 jaar in plaats van 20 jaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij en het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Z. MISKOVIC die, loco Advocaat E. GEURTS verschijnt voor verzoekers, van Bestuurssecretaris M. KAUFFMANN, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaten L. SWARTENBROUX en L. VANDERPUTTE die, verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van
25 november 1996 de n.v. DE MAASLANDSE MARKT aan wie de
bestreden vergunning is verleend, vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij
terecht opwerpt dat de vordering gericht tegen het
besluit van 8 januari 1996 van het college van burge-
meester en schepenen van Maasmechelen onontvankelijk is,
daar tegen die in eerste aanleg genomen bestuurlijke
beslissing hoger beroep bij de bestendige deputatie
openstaat;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in hun verzoekschrift tot
schorsing de verzoekende partijen het moeilijk te
herstellen ernstig nadeel als volgt adstrueren :

"Verzoekers ondervinden, tengevolge van de vesti-
ging en de exploitatie van de inrichting,
rechtstreeks hinder.

Verzoekers zijn directe buurtbewoners en laten
aldus een onmiddellijk en direct belang blijken en
vorderen de vernietiging van de milieuvergunning

verleend door het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Maasmechelen aan DE MAASLANDSE MARKT, Dokter Haubenlaan nr. 87 te 3630 Maasmechelen voor de exploitatie van een ruimte bestemd voor het houden van markten en kienavonden op de kadastrale percelen van en te Maasmechelen, afdeling 1, sectie B, nummers 675/z, ter plaatse Dokter Haubenlaan nr. 87.

Reeds op datum van 06.11.1995 werd door een alsdan opgericht buurtcomité, waarvan verzoekers tevens deel uitmaken, een collectief schriftelijk bezwaar ingediend tegen het exploiteren van een kienzaal, rommelmarkt alsook tegen de aanvraag tot het bekomen van een milieuvergunning zoals ingediend door 'DE MAASLANDSE MARKT'.

Dat door de inrichting en exploitatie van de inrichting verzoekers nadeel ondervinden door onder meer de verkeersoverlast, de lawaaioverlast en de pesterijen welke steeds weer terugkeren.

Bovendien is het opslaan van mazout in een woonwijk een zeer gevaarlijke inrichting, temeer daar er uit geen enkel element blijkt als zou deze inrichting vergund zijn.

Er wordt door DE MAASLANDSE MARKT geschermd met een protocol welke, met tussenkomst van de Gemeente-politie en Gemeentebestuur, zou zijn ondertekend.

Dit protocol werd door derde en vierde verzoekers ondertekend, na belofte door de Heer Burgemeester van Maasmechelen dat de problemen hiermede opgelost zouden zijn.

Evenwel wordt voormeld protocol niet geëerbiedigd, laat staan nageleefd.

De inhoud ervan wordt met de voeten getreden.

Bovendien hebben de overige verzoekers nooit ingestemd met de inhoud van dit protocol";

Overwegende dat de tweede verwerende partij tegen dat betoog inbrengt :

"1. De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift dd. 27 oktober 1996 als 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' dat zij conform artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten kunnen aantonen om ontvankelijk de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit dd. 29 augustus 1996 van de Bestendige Deputatie te kunnen vorderen, het volgende aan :

- * zij zijn directe buurtbewoners
- * zij hebben reeds een schriftelijk bezwaar ingediend
- * zij ondervinden als gevolg van de exploitatie van de inrichting verkeersoverlast, lawaaihinder en pesterijen

- * de opslag van 5.000 liter mazout is gevaarlijk in een woonwijk
- * de protocolovereenkomst met betrekking tot de verkeersafwikkeling in de Priorijstraat wordt niet nageleefd.

Er moet evenwel worden opgemerkt dat de verzoekende partijen daarmee zonder twijfel wel hun belang bij de vordering aantonen -wat zij overigens in fine van hun uiteenzetting ook zelf poneren-, doch dat zij daarmee geenszins aantonen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te hebben.

Een louter uiteenzetting van het belang kan echter, zoals reeds bij herhaling door uw Raad werd aangenomen, niet geacht worden te beantwoorden aan het voorschrift van artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 en kan nog minder als grondslag voor een schorsing dienen.

2. Zelfs bij een welwillende lezing van de argumentatie van verzoekende partijen kan nog niet geconcludeerd worden -en a fortiori tonen verzoekende partijen dit ook niet aan- welk nadeel er voor hen uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie voortvloeit of, anders gesteld, om welke reden het gewone verloop van de annulatieprocedure alleen niet kan volstaan om aan de verzoekende partijen een genoegzaam herstel van een nadeel te waarborgen.

De verzoekende partijen tonen zelfs niet eens het causaal verband aan tussen het nadeel dat zij beweren te ondergaan en het door hen bestreden besluit van de Bestendige Deputatie. Zo voeren zij verkeers- en lawaaihinder aan, doch zij gaan er klaarblijkelijk aan voorbij dat de thans bestreden milieuvergunning werd afgeleverd onder uitdrukkelijke verwijzing naar de tussen de N.V. DE MAASLANDSE MARKT, het gemeentebestuur van Maasmechelen en de derde en vierde verzoekende partij gesloten protocolovereenkomst met betrekking tot de verkeersafwikkeling in de Priorijstraat die een voldoende ruime draagwijdte heeft om de verkeers- en lawaaihinder te voorkomen. Indien verzoekende partijen momenteel daadwerkelijk nog verkeers- en lawaaihinder zouden ondervinden -doch zij laten na zelfs daarvoor enig objectief bewijs of begin van bewijs bij te brengen-, dan staat dergelijke hinder niet in een causaal verband tot de bestreden vergunning, doch vloeit deze mogelijk deels voort uit een incorrecte naleving van de afgeleverde milieuvergunning en alleszins zeker uit de niet-naleving van de gesloten protocolovereenkomst (zie R.v.St., arrest SCHULZ en COLINET, nr. 39.995, 8 juli 1992). Dit geldt trouwens met des te meer reden daar niet alle in de lokalen van de N.V. DE MAASLANDSE MARKT georganiseerde evenementen (zoals bv. rommelmarkten) -en derhalve ook niet alle evenementen die

een verkeers- of lawaaihinder kunnen veroorzaken-vergunningsplichtig zijn en dus bij de thans bestreden milieuvergunning vergund werden. Verzoekende partijen, die trouwens zoals gezegd de door hen aangevoerde hinder al niet bewijzen of specificeren, kunnen dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de hinder zonder meer een gevolg zou zijn van de thans bestreden milieuvergunning en de daarbij wel vergunde activiteiten en brengen a fortiori al geen bewijs voor het bestaan van een dergelijk causaal verband bij.

Ook het eventueel voorkomen van pesterijen kan bezwaarlijk beschouwd worden als een gevolg van de aan de N.V. DE MAASLANDSE MARKT toegekende milieuvergunning, terwijl ook hetzelfde kan gesteld worden met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde schending van de protocolovereenkomst.

Wat verder het aspect betreffende de opslag van stookolie betreft, kan inderdaad toegegeven worden dat dit verband houdt met de bestreden beslissing, doch verzoekende partijen tonen geenszins aan waaruit het gevaar van een stookolietank voor 5.000 liter stookolie zou kunnen bestaan. Zij beperken zich tot een vage opmerking over het grote gevaar van een dergelijke opslag, doch dergelijke vage opmerkingen kunnen, conform de rechtspraak van uw Raad, niet leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (R.v.St., arrest MORTIER, nr. 37.431, 4 juli 1991). Daarenboven is het geenszins aannemelijk dat er van de opslag van 5.000 liter stookolie een dergelijk gevaar of een dergelijke hinder uitgaat : de opslag werd in casu immers toegestaan onder naleving van de sectorale voorwaarden ter zake en bovendien kan opgemerkt worden dat een stookolietank van 5.000 liter een normaal formaat is voor huishoudelijk verbruik dat aan tal van woonhuizen (in woonwijken) voorkomt.

Samengevat kan, wat dit aspect betreft, dan ook worden gesteld dat de argumentatie van verzoekende partijen niet kan leiden tot de aanvaarding van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State omdat :

- * in de eerste plaats, verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift enkel beperken tot enkele vage beweringen en geen enkel concreet bewijs of zelfs maar begin van bewijs bijbrengen betreffende de beweerde hinder (R.v.St., arrest OLIVIER, nr. 37.905, 24 oktober 1991; R.v.St., arrest n.v. LADESCO en LANCKRIET; R.v.St., nr. 34.794, 24 april 1990);
- * in de tweede plaats, er geen voldoende causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing én de in vage termen geponeerde hinder.

3. Ten slotte moet opgemerkt worden dat de hinder -indien deze zich dan al voordoet- ook bezwaarlijk als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd.

Zoals reeds werd gesteld, vloeit de aangevoerde verkeers- en lawaaihinder immers niet als zodanig voort uit het thans bestreden besluit, doch wel uit de niet-naleving van de tussen de exploitant, het gemeentebestuur van Maasmechelen en derde en vierde verzoekende partij getekende protocolovereenkomst betreffende de verkeersafwikkeling in de Priorijstraat, die overigens nog vóór de datum van het thans bestreden besluit gesloten werd. Deze protocolovereenkomst bevat dergelijk verregaande engagementen en heeft een dergelijke ruime draagwijdte, dat er bij een correcte uitvoering van de overeenkomst op meer dan adequate wijze tegemoet gekomen wordt aan vroegere bezwaren die buurtbewoners hadden geuit in verband met verkeersoverlast. Het bestaan van de overeenkomst bood derhalve voldoende waarborgen voor de beperking van de verkeerslast tot een aanvaardbaar peil en heeft derhalve een verregaande invloed gehad op het besluit van de Bestendige Deputatie.

Indien deze overeenkomst echter niet zou nageleefd worden, dan moeten de verzoekende partijen zich daarvoor niet wenden tot uw Raad, doch dan volstaat het, om de hinder en het nadeel te herstellen, dat zij zich wenden tot de burgerlijke rechtbanken en voor deze rechtbanken de correcte tenuitvoerlegging van de overeenkomst vorderen (zie ook R.v.St., arrest SCHULZ en COLINET, gecit.). Verzoekende partijen kunnen trouwens ook bezwaarlijk aanvoeren dat zij daarvoor niet de vereiste hoedanigheid hebben; de derde en vierde verzoekende partij waren immers beiden medeondertekenaars van de protocolovereenkomst, terwijl de andere verzoekende partijen desgevallend zouden kunnen optreden op basis van artikel 271, §1, van de nieuwe gemeentewet.

Er moet dan ook geconcludeerd worden dat de verzoekende partijen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanvoeren en dat het verzoek tot schorsing derhalve, wegens het niet-vervuld zijn van één van de cumulatief te vervullen grondvoorwaarden voor een schorsing, als ongegrond moet worden beschouwd";

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij betoogt :

"De door de verzoekende partijen ingeroepen elementen ter staving van het nadeel zijn bijzonder vaag en in zeer algemene bewoordingen gesteld.

Verzoekende partijen brengen geen enkel element aan tot staving van hun beweringen. De vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder (stuk nr. 7) bewijzen in elk geval dat de klachten van verzoekende partijen ongegrond zijn : er is geen sprake meer van bussen die op de Priorijstraat zouden komen, noch van enig parkeren buiten de parking van verzoekster tot tussenkomst, noch van enige pesterijen van de kieners, noch van enige lawaai-overlast. Dit blijkt eveneens uit het schrijven van de gemeente Maasmechelen aan de provinciegouverneur van 23 februari 1996, waarin vermeld wordt dat de toestand genormaliseerd is (stuk 13).

Voor zover aan de vage beweringen van verzoekende partijen enig geloof zou gehecht worden, dient in elk geval te worden vastgesteld dat niet wordt aangetoond dat het nadeel dat ingeroepen wordt, ernstig zou zijn. Bovendien werd de vergunning door de bestendige deputatie slechts verleend voor een termijn van drie jaar, hetgeen verzoekster tot tussenkomst zal verplichten reeds in 1998 een aanvraag tot hernieuwing in te dienen.

Verzoekster tot tussenkomst ziet ook niet in hoe de mazouttank van 5000 liter het nadeel kan verantwoorden, nu dit een klasse 3 inrichting is waarvoor een melding volstaat, en waartegen de buurtbewoners zich dus in elk geval niet kunnen verzetten. Dergelijke mazouttank vindt men trouwens tevens bij de gewone burger ter verwarming van de woning.

Verzoekende partijen bewijzen derhalve op generlei wijze dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondervinden ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit";

Overwegende dat de tweede verwerende en de tussenkomende partij terecht betogen dat de verzoekende partijen nalaten concrete gegevens aan te brengen op grond waarvan kan worden uitgemaakt waarin precies het ernstig nadeel bestaat dat aan hen door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit zou worden berokkend; dat alzo het een vruchteloos zoeken is naar elementen omtrent de aard en de intensiteit van de beweerde lawaai- en verkeersoverlast; dat, daarentegen, de tweede verwerende en de tussenkomende partij wel concrete elementen en stavingsstukken bijbrengen die er op wijzen dat er geen ernstige verkeersoverlast of lawaai-hinder is; dat alzo uit een proces-verbaal van vaststelling van eind november 1995 -op een ogenblik waarop er

blijkbaar reeds snuffelmarkten en kienavonden plaatsgrepen- opgemaakt door gerechtsdeurwaarder P. THEUWIS blijkt dat er geen overmatige verkeersoverlast of lawaaihinder te bespeuren valt; dat de gemeenteraad van Maasmechelen op 9 januari 1996 een politieverordening uitvaardigt die ertoe strekt dat het stilstaan en parkeren verboden is in de Priorijstraat -dit is de straat waarin de verzoekende partijen wonen- en dat in een brief van 23 februari 1996 de burgemeester van Maasmechelen er op wijst dat "de voorheen vastgestelde verstoring van de openbare orde in de Priorijstraat alhier thans genormaliseerd is"; dat het beweerd niet naleven van het protocol gesloten tussen het gemeentebestuur, de tussenkommende partij en de derde en vierde verzoekende partij, ook geen enkel concreet element bijbrengt ter beschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat de steeds terugkerende "pesterijen" waarover de verzoekende partijen het hebben niet uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voortvloeien; dat, overigens, ook wat dat aspect van het nadeel betreft, de verzoekende partijen geen enkele toelichting verstrekken omtrent de aard en de frequentie van die beweerde pesterijen;

Overwegende dat, zoals de tweede verwerende en de tussenkommende partij terecht betogen, niet valt in te zien welk ernstig nadeel de bovengrondse opslag van 5000 liter mazout aan de buurtbewoners kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DE MAASLANDSE MARKT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes februari 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.